

WILDE MELE.

Eene schets uit Vlaanderen

DOOR

GUSTAAF D'HONDT.

Es ist eine alte Geschichte

I.

Nooit werd zij, te Pauwvoorde, haar dorp, anders genaamd.

Haar naam was eigenlijk Melanie Westerhove en zij bewoonde, met hare ouders, een klein huisje, ver van het dorp gelegen, eenzaam, midden in de velden.

Zusters had zij niet. Haar eenige broeder — een brave, werkzame jongen — had, bij de loting, een slecht nummer getrokken en was, sinds maanden, bij het leger ingelijfd.

Vader kon niet meer werken: een onverbiddelijk rhumatisme hield hem, nevens den haard, aan den stoel gekluisterd, zoodat zij en hare moeder — die, in 't seizoen, ook nog eenige stuivers met wieden kon verdienen — genoodzaakt waren voor het onderhoud te zorgen.

Eigenlijk hadden zij geene armoede, doch weelde evenmin. Want vader Westerhove kon enkel nog eenige fijne spijsen gebruiken. Zijn kwaal verzwolg zoo het grootste gedeelte der schrale inkomsten en van spaarpenningen was er in 't gezin nooit spraak geweest.

Melanie was het zonderlingste meisje der wereld. Nooit had men een wolkje in haar zielvolle, kastanjebruine oogen bemerkt, nooit een rimpeltje in haar glanzend, rozig voorhoofd.

En vaak, als vader roerloos op het smartbed uitgestrekt lag, en vlijmende scheuten, als gloeiende naalden, door zijne gewrichten schoten, tot aan het krimpand harte, zong zij een der menigvuldige deuntjes welke zij, 's Zondags, aan den kerkmuur gehoord had, of schaterde zij het uit van pret en levenslust.

En als haar vader ze soms zoo hoorde naar huis komen, uit de verte, dan placht hij te zeggen, terwijl er iets als een glimlachje om zijne vale lippen kwam:

— O, wat een wild „jong” is me dat!

Op de hoeve van boer Vervliet, waar zij, jaar in jaar uit, werkzaam was, verwekte zij soms de algemeene vreugde.

Gansch den dag door zong zij als 'n lijster en zoodra het rustuur gekomen was, deed zij door hare aardige zetten en kwinkslagen de in het gras liggende werklui schateren van jolige blijdschap.

Voor al in den „noenstond”, die smakelijke uurtjes in den zomertijd, scheen